

A propòsit d'un programa

En el penúltim nombre exposareu, companys, el vostre propòsit de seguir les modernes corrents ideològiques per a aunar-hi amb vosaltres al vostres lectors. Lloable propòsit; més ell esdevindrà inútil, si no s'apoya en una voluntat ferma.

A més a més, volguer una cosa no significa qu'es tingui la voluntat suficient per a lograrla. La voluntat no sempre està prop del bons desitjos i si l'home se deixa arrastar sovint per l'il·lusió o l'entusiasme, no sempre te plena consciència del fi qu'es proposa. I el coneixement de dit fi es la base fonamental de tota empresa.

Sense conèixer ans que tot el verdader camí que condueix al terme qu'ens proposem assolir, sense tenir d'aquest terme una noció completa i clara i sense la força suficient per a arribar-hi, no hi arribarem per grans que siguin el nostres anhels. I si per atzar ho logressim, no gaudiríem el fruit per que no tindriem ple coneixement del seu valor.

Menys mal si fossim solament nosaltres els qui restessim pel camí; però la nostra inactivitat, retardaria la marxa dels qui'ns seguissin i les nostres vacil·lacions, en vers d'esser llum esdevindrien ombres per llurs intel·ligències.

Vosaltres, companys, teniu ja llarga i valiosa experiència; haveu caigut una i altra volta i la vostre voluntat vos ha aixecat per a empendrer novament la ruta; haveu tantejat varios camins i cada volta haveu reculat compreguent que no era el vostre. Sens dupte l'haveu trobat are; més si aixi no fos, si alguna força superior a la vostra vos retingues qualche moment o vos impulsés vers una altra ruta, que aquesta mateixa voluntat que vos anima, servesca tambe per a exportar sincerament la veritat, a fi i efec-

te de que els qui vos segueixen no's vegin enganyats i pugan continuar llur camí.

PALMERÍN.

10 Febrer 1919.

Desensopiments

Cada dia va fent-se més intensa la conmovió política que remou d'un quan temps ençà la consciència de les multituds espanyoles. Ja era hora de que hagués comensat, i hem de desitjar tots que no s'apaybagui la vibració actual.

Un dia ab les Junes de Defensa militars, altre ab los acorts d'una Assambla de Parlamentaris, avuy ab lo plebiscit de Catalunya a favor de l'Autonomia integral, hem de procurar que'l poble no pari un moment de pensar ab la cosa pública y de preocupar-se pel demà de les generacions que vindran, única manera de convertirlo en constant centinella y en formidable propulsor de la veritable llibertat.

Quan los homes trevallin y vetllin constantment per la llibertat, per la d'ells y la dels altres, que's la única veritable; quan l'home se preocupi patriòticament, que vol dir desinteresadament, sense mires particulars per la cosa pública, y pensi en sa actuació constant, mes ab el demà de la patria que ab l'avuy y que amb l'ahir (que sols poden pèndres com exemple y punt de partida) allavors moltes de les discussions d'avuy no podrán existir per falta d'ambient, y fins les organitzacions polítiques, que si's mira be, tenen avuy cert regust de esclavatge, de anulació de la voluntat individual, acabarán per